

عنوان مقاله:

بررسی روایی افتراقی و دقت تشخیصی آزمون تصویری بیان دستور زبان فارسی (PEGT) در کودکان 4-6 ساله

محل انتشار:

هفدهمین همایش گفتار درمانی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

فاطمه حارث آبادی

تکنم مالکی شاه محمود

زهرا قیومی انارکی

عباس عبادی

خلاصه مقاله:

زمینه: امروزه شناسایی معتبر کودکان دچار آسیب ویژه زبانی (SLI) از کودکان طبیعی به عنوان یک ضرورت مطرح شده است. عدم وجود یک آزمون زبانی رسمی که بتواند به طور قابل اعتماد در تشخیص کودکان SLI از کودکان طبیعی مورد استفاده قرار گیرد، یکی از مشکلات آسیب شناسان گفتار و زبان در ایران است. در راستای حل این مشکل، هدف مطالعه حاضر تعیین روایی افتراقی و دقت تشخیصی آزمون تصویری بیان دستور زبان فارسی (PEGT) میباشد. روش مطالعه مطالعه حاضر یک مطالعه متدولوژیکال می باشد. جمعیت مورد مطالعه شامل 24 کودک طبیعی و 24 کودک مبتلا به SLI در محدوده سنی 4-6 سال و تک زبانه (فارسی زبان) بودند. کودکان مبتلا به SLI از مراکز توانبخشی دولتی و خصوصی شهر مشهد ارجاع داده شدند و کودکان طبیعی از مهد کودک های شهر مشهد انتخاب شدند. هر نمونه در گروه طبیعی از لحاظ سن و جنس با همتای خود در گروه SLI نیز تطبیق داده شد. پس از انتخاب آزمودنی ها، طبقه بندی اولیه کودکان در دو گروه SLI و طبیعی بر مبنای قضاوت بالینی گفتاردرمانگر خبره و تحلیل نمونه زبانی انجام شد. سپس آزمون PEGT در مورد هر یک از آنها اجرا و نتایج آن در برگه پاسخنامه ثبت شد و مورد تحلیل آماری قرار گرفت. سپس جهت بررسی روایی افتراقی آزمون از آزمون من ویتنی و از نمودار راک (ROC) برای تعیین نقطه برش، حساسیت و ویژگی ابزار استفاده گردید. یافته ها: نتایج نشان داد که بین میانگین نمرات کل آزمون در دو گروه تفاوت معنادار است و میانگین نمرات گروه طبیعی به صورت قابل ملاحظه ای بالاتر از گروه SLI میباشد. ($p<0/05$) همچنین حساسیت آزمون، 100% و ویژگی آزمون نیز، 100% محاسبه گردید. نتیجه گیری: میتوان نتیجه گرفت که آزمون PEGT از روایی افتراقی مناسبی برخوردار است و همچنین توانایی تشخیص کودکان دچار اختلال زبانی از کودکان طبیعی را دارد.

کلمات کلیدی:

آسیب ویژه زبانی، روایی افتراقی، آزمون، دقت تشخیصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/962243>

